

Επιστολὴ Κοραή

Εκδ Δαμολᾶ 3, 142

Ρύσιος

16 Νοεμβρίου 1819

2

Αδελφαίνοις βαί.

α Ο Ρύσιος οὕτως, εἶς ἀπὸ τοῦ πρώτου ἑλληνιστοῦ
τοῦ γένου, ἴδω, καὶ ὁ πρῶτος, κατ' ἐκείνου τοῦ
χρόνου, δυστυχιστέρον τῶν παρόντων· ὅχι μόνον τὸ
ἔγραψεν, ἀλλὰ καὶ τὸ ἐτύπωσε δι' ἰδίᾳς δαπανῆς
εἰς τὸ Ἀμστερδάμ, ὅπου ἐπραγματώετο. Ἀπέδανε
ἐν ἔτι ἀρχιτέρε τῇ γεννησέῳ μου, καὶ ἀρτίως
εὐκροτόμεν τῇ βιβλιοθήκῃ του ἐμεῖ. Ἀλλὰ πῶς;
τὸν ἔτι ἀνύπαρκτον καὶ ἀχέγγυτον! Ἄκουσε πρό-
γυσις καὶ ἥλθον ἀνδράς. Νιού, δὲν ἔχεννησεν,

